

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.997 van 25 juni 1997
in de zaak A. 73.306/IV-16.518.**

In zake : Armand VERBRAEKEN,
wonende te ZWIJNDRECHT,
Beversebaan 44

tegen :

1. de Controledienst voor de Verzekeringen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Economische Zaken,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten P. LAMBERT en N. WEINSTOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Defrélaan 19.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Armand VERBRAEKEN op 18 februari 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Controledienst voor de Verzekeringen van 20 januari 1997 waarbij zijn aanvraag tot registratie in het register der niet-onafhankelijke verzekeringstussenpersonen geweigerd wordt;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur P. DE WOLF, overeenkomstig artikel 8, § 3, van het koninklijk besluit van 22 februari 1991;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 mei 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 juni 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van
Advocaat N. WEINSTOCK, die verschijnt voor de verwerende
partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de rechtspleging.

1.1. Overwegende dat om dezelfde redenen als
uiteengezet in het arrest nr. 63.015, DE VISSCHER, van
12 november 1996, de door de verwerende partijen neer-
gelegde nota's niet uit de debatten worden geweerd en
dat ook niet op de vraag van de tweede verwerende partij
om buiten de zaak te worden gesteld kan worden ingegaan;

1.2.1. Overwegende dat ter terechtzitting verzoeker
een nota neerlegt waarin nieuwe argumenten zijn vervat;

1.2.2. Overwegende dat, in acht genomen de gelijke
behandeling van de procesvoerende partijen die nota
waarin de toepasselijke procedureregeling niet voorziet
uit de debatten moet worden geweerd;

2. Over de gegevens van de zaak.

2.1. Verzoeker dient op 26 juni 1996 een aanvraag
in tot registratie in het register der niet-onafhanke-
lijke verzekeringstussenpersonen bij de Controledienst
voor de Verzekeringen.

Bij zijn aanvraag voegt verzoeker o.m. het volgende attest, opgesteld door MERCATOR verzekeringen :

"Betreft : producentenrekening nr. 59090 op naam van VERBRAEKEN Armand.

De direktie van de verzekeringsmaatschappij, MERCATOR N.V., Desguinlei 100, 2018 ANTWERPEN, verklaart hierbij dat de heer VERBRAEKEN Armand sinds 14/08/1958 een agentschap bij de maatschappij heeft onder het nummer 59090.

Per 01/01/1967 werd de portefeuille overgedragen op naam van VAN NESPEN Christiane.

Per 01/01/1981 werd de portefeuille overgedragen op naam van VERBRAEKEN Marleen.

Per 10/04/1983 werd de portefeuille overgedragen op naam van VAN NESPEN Christiane.

Per 01/10/1989 werd de portefeuille overgedragen op naam van VERBRAEKEN Marleen.

Per 01/09/1995 werd de portefeuille overgedragen op naam van VERBRAEKEN Armand".

2.2. Met een brief van 7 december 1996 verstrekt verzoeker aan de Controledienst voor de Verzekeringen nog volgende bijkomende inlichtingen :

"Betreft : Aanvraag tot Registratie - Nr. Dossier 17377.

Met verwijzing naar ons telefonisch gesprek op 25 november ll. geef ik hieronder een beknopt overzicht van mijn loopbaan bij General Motors Continental te Antwerpen.

Periode van	1956 - 1963	Cost Accountant
	1964 - 1967	Accountant Budget Control
	1968 - 1971	Supervisor Budget Control Plant 2
	1972 - 1974	Supervisor Costing Plant 2
	1975 - 1983	Supervisor Internal Auditing Plant 1
	1984 - 1990	Opruststelling Coordinator Internal Auditing voor beide fabrieken.

De taak van Internal Auditing omvat het nazicht van de toegepaste procedures en gevolgde werkmethodes alsmede de evaluatie van de uitvoering der taken in alle departementen, waaronder het departement Financiën een van de belangrijkste is.

In het departement Financiën is ook de afdeling Verzekeringen ondergebracht met de verantwoordelijkheid voor premieberekening, premiebetaling en afhandeling van de schadegevallen in volgende verzekeringstakken :

Transportverzekering;
Brandverzekering;

Verzekering van het wagenpark;
Verzekering tegen arbeidsongevallen.

Minstens éénmaal per jaar werd de afdeling Verzekeringen door Internal Auditing doorgelicht.

In de hoop dat deze bijkomende inlichtingen volstaan om het dossier verder af te handelen teken ik".

2.3. In een nota van 8 januari 1997 (A/97/6) aan de Raad van de Controledienst voor de Verzekeringen, stelt de administratie van die dienst het volgende :

"Betreft : Toelatingsdossier van de verzekeringstussenpersoon VERBRAEKEN ARMAND (dossiernummer : 17377)

1. Inleiding

In het kader van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen dienen de verzekeringstussenpersonen een dossier samen te stellen en over te maken aan de Controledienst voor de Verzekeringen, teneinde een inschrijving te kunnen bekomen in het register van de verzekeringstussenpersonen.

Artikel 10 van hogervernoemde wet bepaalt de vereisten waaraan moet voldaan worden om ingeschreven te worden in het register der verzekeringstussenpersonen.

2. Dossiernr 17377 : VERBRAEKEN Armand

Artikel 10, 1°, van de wet van 27 maart 1995 bepaalt dat een natuurlijk persoon die zich wenst te laten registreren over de vereiste beroepskennis moet beschikken.

Artikel 11, § 1, van de wet van 27 maart 1995 bepaalt dat de vereiste beroepskennis bedoeld in artikel 10, 1°, bestaat uit een theoretische kennis en een praktische ervaring in verzekeringen.

Het bewijs van theoretische kennis wordt geleverd door één van de door de Koning opgesomde diploma's van hoger onderwijs of door een diploma van hoger middelbaar onderwijs in combinatie met een gespecialiseerde cursus in verzekeringen.

De heer VERBRAEKEN Armand beschikt niet over één van hogervermelde diploma's.

Bovendien staat het agentschap slechts sinds 1 september 1995 op naam van de heer VERBRAEKEN Armand.

Voordien was de heer VERBRAEKEN werkzaam als supervisor Internal Auditing. De taak van Internal Auditing omvat het nazicht van de toegepaste procedures en gevolgde werkmethodes alsmede de evaluatie van de uitvoering der taken in alle departementen, waaronder het departement Financiën.

In het departement Financiën is ook een afdeling verzekeringen ondergebracht met de verantwoordelijk-

heid voor premieberekening, premiebetaling en afhandeling van schadegevallen in volgende takken :

- transportverzekering
- brandverzekering
- verzekering van het wagenpark
- verzekering tegen arbeidsongevallen.

Die afdeling verzekeringen wordt minstens éénmaal per jaar door Internal Auditing doorgelicht.

3. Voorstel van de administratie

De heer VERBRAEKEN Armand kan geen beroep doen op de overgangsbepalingen voorzien in artikel 17 en 18 van de wet van 27 maart 1995 en kan bijgevolg niet genieten van een voorlopige toelating. Tevens beschikt hij niet over een door de Koning opgesomd diploma van hoger onderwijs of een diploma van hoger secundair onderwijs aangevuld door een gespecialiseerde cursus (artikel 11, § 3, 2°).

Bijgevolg stelt de administratie voor de inschrijving van de heer VERBRAEKEN in het register van de verzekeringstussenpersonen te weigeren wegens het ontbreken van het bewijs van de door de wet vereiste beroepskennis (artikel 10, 1°, van de wet)".

2.4. Met verwijzing naar bovenvermelde nota, beslist de Raad van de Controledienst voor de Verzekeringen op 20 januari 1997 met betrekking tot de aanvraag van Armand VERBRAEKEN, het volgende :

"Aangezien de hr M.A. VERBRAEKEN niet sedert tenminste een jaar voltijds of sedert minstens drie jaar deeltijds de functie van tussenpersoon uitoefende, kan hij niet genieten van de voorlopige toelating conform artikel 17, § 1, van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen.

Bovendien is hij geen houder van één van de door de Koning opgesomde diploma's van hoger onderwijs noch van een diploma van hoger secundair onderwijs en heeft hij niet de gespecialiseerde cursussen in verzekeringen gevolgd erkend door de Dienst overeenkomstig artikel 11, § 3, 2°, van de voormelde wet van 27 maart 1995.

Bijgevolg is de Raad van oordeel dat de hr M. VERBRAEKEN niet voldoet aan de in artikel 10, § 1, van de wet van 27 maart 1995 gestelde eisen inzake beroepskennis en weigert hij hem in te schrijven in het register van de tussenpersonen".

2.5. Bij aangetekende brief van 5 februari 1997 deelt de Controledienst voor de Verzekeringen het volgende mee aan verzoeker :

"Ik kan U hierbij meedelen dat de Raad van de Controledienst voor de Verzekeringen, in zijn zitting dd. 20 januari 1997, uw aanvraag tot registratie in het register der verzekeringstussenpersonen door onze dienst bijgehouden, geweigerd heeft en dit om volgende redenen :

1. U kan niet genieten van de overgangsbepalingen voorzien in artikel 17, § 1, van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen. Hierin wordt bepaald dat de verzekeringstussenpersonen die bij de inwerkingtreding van de wet reeds een jaar voltijds of drie jaar deeltijds de werkzaamheid van verzekeringstussenpersoon uitoefenen een voorlopige toelating krijgen om die werkzaamheid verder uit te oefenen.

Om de voorlopige toelating te behouden dienden de verzekeringstussenpersonen binnen zes maanden te rekenen van de inwerkingtreding van de wet hetzij voor 1 juli 1996 bij de Controledienst voor de Verzekeringen een aanvraag in te dienen.

Uit het dossier blijkt dat het agentschap slechts sinds 1 september 1995 op uw naam staat zodat U niet kunt genieten van deze overgangsbepalingen.

2. Bijgevolg dient U overeenkomstig artikel 10, 1°, van dezelfde wet te bewijzen dat U de vereiste beroepskennis bezit.

In toepassing van artikel 11, § 3, wordt dit bewijs geleverd door één van de in het K.B. van 25 maart 1996 tot uitvoering van de artikelen 9, 10, 2°, 4° en 6°, en artikel 11, § 3, van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen, opgesomde diploma's of door het diploma van hoger middelbaar onderwijs in combinatie met een erkende gespecialiseerde cursus in verzekeringen.

Uit uw dossier blijkt niet dat U beschikt over een door de Koning opgesomd diploma van hoger onderwijs of een diploma van hoger middelbaar onderwijs aangevuld met een gespecialiseerde cursus in verzekeringen.

Om deze redenen heeft de Raad van de Controledienst voor de Verzekeringen geoordeeld dat U niet voldoet aan de vereiste inzake beroepskennis zoals opgelegd door artikel 10, 1°, van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen".

3. Over de ontvankelijkheid van het annulatieberoep.

3.1. Overwegende dat de verwerende partijen in de bijzondere nota betogen dat het beroep onontvankelijk is aangezien de door verzoeker bestreden brief van 5 februari 1997 enkel de notificatie is van de bestreden handeling en de nietigverklaring ervan verzoeker dan ook geen enkel voordeel verschaft aangezien alsdan de beslissing van de Controledienst voor de Verzekeringen van 20 januari 1997 overeind blijft;

3.2. Overwegende dat verzoeker zijn verzoekschrift aanvangt met volgende bewoordingen :

"Met brief van 5 februari 1997 heeft de Controledienst voor de Verzekeringen mij medegedeeld dat mijn aanvraag tot registratie in het register der verzekeringstussenpersonen werd geweigerd.

Overeenkomstig art. 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vorder ik de nietigverklaring van hogergenoemde beslissing wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, machtsoverschrijding en onwettigheid";

dat hij de brief van 5 februari 1997 waarin de bestreden beslissing is vervat voegt bij zijn verzoekschrift; dat daaruit duidelijk blijkt dat verzoeker de in die brief vervatte beslissing van de Controledienst voor de Verzekeringen houdende weigering van zijn aanvraag tot registratie in het register der verzekeringstussenpersonen aanvecht; dat uit de nota van de verwerende partijen ook genoegzaam blijkt dat zij weten welke beslissing wordt bestreden; dat de exceptie moet worden verworpen;

4. Over de gegrondheid van het beroep.

4.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van artikel 17 van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en

de distributie van verzekeringen; dat hij doet gelden dat de periode waarvan sprake in evengenoemd artikel 17, met name gedurende één jaar voltijds of gedurende drie jaar deeltijds de werkzaamheid van verzekeringstussenpersoon uitoefenen, mag worden onderbroken en dat de Controledienst voor de Verzekeringen ten onrechte heeft geoordeeld dat hij niet de in dat artikel bepaalde overgangsregeling kan genieten met als reden dat zijn agentschap slechts sedert 1 september 1995 op zijn naam stond, terwijl de portefeuille vanaf 14 augustus 1958 tot 31 december 1967 en vanaf 1 september 1995 tot de inwerkingtreding van de wet door hem werd beheerd en gedurende de periodes waarin dit niet het geval was, de portefeuille aan zijn echtgenote en dochter wel werd overgedragen, maar dat deze steeds onder zijn supervisie werd beheerd;

4.1.2. Overwegende dat de verwerende partijen in hun bijzondere nota betogen dat de stelling van verzoeker niet kan worden gevolgd, aangezien redelijkerwijze geen rekening kan worden gehouden met een beroepservaring die werd opgedaan een kwart eeuw voor de datum van het verzoek tot inschrijving en die sedertdien onderbroken werd tot 1 september 1995; dat zij van oordeel zijn dat een dergelijk lange periode van onderbreking strijdig is met het begrip beroepservaring en dat het beheer onder de supervisie van verzoeker, na de overdracht van de portefeuille aan zijn echtgenote en zijn dochter, strijdig is met zijn verklaring dat de reden van overdracht bestond in zijn drukke beroepsbezigheden;

4.1.3.1. Overwegende dat artikel 17, § 1, van de wet van 27 maart 1995 luidt als volgt :

"De verzekeringstussenpersonen die bij de inwerkingtreding van deze wet reeds een jaar voltijds of drie jaar deeltijds de werkzaamheid van verzekeringstussenpersoon uitoefenen, krijgen een voorlopige

toelating om die werkzaamheden verder uit te oefenen. In voorkomend geval krijgen de als verantwoordelijke voor de distributie aangewezen personen een voorlopige toelating om hun werkzaamheden verder uit te oefenen indien zij die bij de inwerkingtreding van deze wet reeds een jaar voltijds of twee jaar deeltijds uitoefenen.

Om de voorlopige toelating te behouden, moeten de verzekeringstussenpersonen, binnen zes maanden te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet, bij de Controledienst voor de Verzekeringen een aanvraag indienen waaraan, in voorkomend geval, de naamlijst wordt toegevoegd van de als verantwoordelijke voor de distributie aangewezen personen.

De aanvraag moet vergezeld gaan van de nodige bewijsstukken waaruit blijkt dat de tussenpersonen voldoen aan de in artikel 10, 2°, 3°, 4° en 5°, gestelde vereisten. De voorlopige toelating vervalt van rechtswege wanneer dat bewijs niet wordt geleverd.

Het behoud van de voorlopige toelating is eveneens onderworpen aan de betaling van het bij artikel 10, 6°, bepaalde jaarlijks inschrijvingsrecht. Bij gebreke van betaling van dit recht binnen de door de Controledienst voor de Verzekeringen toegestane termijn, vervalt de voorlopige toelating van rechtswege.

De tussenpersonen die een voorlopige toelating hebben, kunnen overeenkomstig het bepaalde in artikel 9 bij de Controledienst voor de Verzekeringen een aanvraag indienen tot definitieve inschrijving in het register, zodra zij de nodige documenten voorleggen die aantonen dat zij ook voldoen aan de in artikel 10, 1°, gestelde kennisvereiste, alsook een verklaring dat de verantwoordelijken voor de distributie ook aan die kennisvereiste voldoen en dat de andere personen bedoeld in artikel 3, tweede lid, de vereiste basisopleiding hebben gekregen";

dat die bepaling een gevolg is van een amendement waarbij ter verantwoording werd gesteld dat men een striktere overgangsregeling wenst en het "niet de bedoeling (is) dat voor het van kracht worden van de wet nog zeer veel personen via de overgangsregeling in het beroep (deels fictief) zouden treden zonder dat ze aan de elementaire kennisvoorwaarden voldoen" (Parl. St., Kamer, nr. 390/4, p. 6); dat daaruit blijkt dat voornoemde overgangsbepaling strikt dient te worden geïnterpreteerd;

4.1.3.2. Overwegende dat luidens artikel 17, § 1, lid 1, van de wet van 27 maart 1995 de verzekeringstussenpersonen een voorlopige toelating krijgen om hun werkzaamheden verder uit te oefenen indien zij bij de inwerkingtreding van de wet, dit is op 1 januari 1996, een jaar voltijds of drie jaar deeltijds de werkzaamheid van verzekeringspersoon "uitoefenen"; dat op grond van een strikte interpretatie en in acht genomen de gehanteerde term "uitoefenen" en niet "uitgeoefend hebben" enkel rekening kan worden gehouden met een ononderbroken werkzaamheid van verzekeringstussenpersoon op het ogenblik van de inwerkingtreding van de wet en derhalve niet met een werkzaamheid die jaren voordien werd uitgeoefend en om die reden niet als nuttig in aanmerking komt; dat evenmin de supervisie over de aan zijn echtgenote en zijn dochter overgedragen verzekeringsportefeuille -gesteld dat die bewezen is- kan worden gelijkgesteld met het zelf uitoefenen van de werkzaamheden van verzekeringstussenpersoon; dat het middel niet gegrond is;

4.2.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel de motiveringsplicht geschonden acht doordat hij gedurende zijn actieve loopbaan voldoende blijk heeft gegeven van de nodige beroepskennis op het gebied van de verzekeringen; dat hij desbetreffend verwijst naar zijn functie van supervisor en coördinator van "Internal Auditing" bij "een grote multinational", alwaar hij jaarlijks de afdeling Verzekeringen controleerde;

4.2.2. Overwegende dat de verwerende partijen betogen dat de werkzaamheden van interne auditing niet kunnen worden gelijkgesteld met de theoretische kennis en praktische ervaring van verzekeringen als dusdanig en dat overigens, het vereiste bewijs van theoretische kennis enkel kan worden geleverd door één van de door de Koning opgesomde diploma's van hoger onderwijs of door

een diploma van hoger middelbaar onderwijs in combinatie met een gespecialiseerde keuze in verzekeringen;

4.2.3. Overwegende dat uit de bespreking van het eerste middel blijkt dat verzoeker geen recht kan laten gelden op de overgangsmaatregel waarin artikel 17, § 1, van de wet van 27 maart 1995 voorziet; dat, opdat men kan ingeschreven worden in het register van de verzekeringstussenpersonen, artikel 10 van evengenoemde wet, onder meer volgende voorwaarde oplegt :

- "1° De vereiste beroepskennis bezitten,
- 2° (...)" ;

dat paragraaf 3 van artikel 11 van dezelfde wet omtrent die vereiste beroepskennis het volgende bepaalt :

"§ 3. Het bewijs van de vereiste beroepskennis wordt geleverd door :

1° de houders van een van de door de Koning opgesomde diploma's van hoger onderwijs, die een praktische ervaring hebben opgedaan waarvan de duur door de Koning wordt bepaald doch die niet langer mag zijn dan twee jaar.

2° de houders van een diploma van hoger middelbaar onderwijs, die een gespecialiseerde cursus in verzekeringen georganiseerd door of krachtens een decreet van een gemeenschapsregering, een representatieve beroepsorganisatie, een verzekeringsonderneming of een tussenpersoon, met inbegrip van de kredietinstellingen, met vrucht gevolgd hebben. Deze gespecialiseerde cursus dient erkend te worden door de Controledienst voor de Verzekeringen. Betrokkene dient ook een praktische ervaring aan te tonen waarvan de duur door de Koning wordt bepaald doch die niet langer mag zijn dan twee jaar.

Voor de personen die geen inschrijving in het register van de onafhankelijke tussenpersonen aanvragen, wordt de duurtijd van die praktische ervaring verminderd tot de helft.

De verzekeringsondernemingen, de beroepsorganisaties en de tussenpersonen, met inbegrip van de kredietinstellingen, delen aan de Controledienst voor de Verzekeringen de structuur en de inhoud van hun opleidingsprogramma mee. De Controledienst voor de Verzekeringen controleert of het opleidingsprogramma aan de in dit artikel gestelde eisen voldoet en of de geslaagde deelnemers met goed gevolg het programma hebben afgewerkt. Zo nodig kan de Controledienst voor de Verzekeringen de erkenning intrekken";

dat het koninklijk besluit van 25 maart 1995 tot uitvoering van de artikelen 9, 10, 2°, 4° en 6° en 11, § 3 van de wet van 27 maart 1995 desbetreffend in hoofdstuk IX het volgende bepaalt :

"Art. 25. De diploma's van hoger onderwijs bedoeld in artikel 11, § 3, 1° van de wet zijn de volgende :

- 1° de universitaire diploma's en de diploma's van hoger onderwijs buiten de universiteit, bekomen na het doorlopen van minstens vier studiejaren;
- 2° de diploma's van hoger onderwijs buiten de universiteit, andere dan deze bedoeld in 1°, en waarbij het gevolgde lessenprogramma minstens 275 uren technische kennis inzake verzekeringen en 75 uren inzake bedrijfsbeheer, of een equivalent percentage van de studiebelasting, bevat.

Art. 26. § 1. De duur van de praktische ervaring bedoeld in artikel 11, § 3, 1° en 2° van de wet wordt vastgesteld op twee jaar.

§ 2. In afwijking van § 1 wordt de duur van de praktische ervaring herleid tot één jaar :

- 1° voor de houders van een diploma bedoeld in artikel 25, 1° van dit besluit, indien het gevolgde lessenprogramma minstens 120 uren technische kennis inzake verzekeringen en 30 uren inzake bedrijfsbeheer, of een equivalent percentage van de studiebelasting bevat;
- 2° voor de houders van een diploma bedoeld in artikel 25, 2 van dit besluit;
- 3° voor de personen die met vrucht een door de Controledienst voor de Verzekeringen erkende gespecialiseerde cursus in verzekeringen hebben gevolgd.

Art. 27. Het bewijs van de vereiste beroepskennis kan eveneens worden geleverd door het voorleggen van een diploma afgeleverd door een buitenlandse instelling en door de Controledienst als gelijkwaardig beschouwd met de in artikel 25 van dit besluit bedoelde diploma's zonder afbreuk te doen aan de Europese regelgeving in deze materie.

De houders van een dergelijk diploma dienen ook aan de in artikel 26 van dit besluit gestelde vereisten van praktische ervaring te voldoen";

dat uit verzoekers registratieaanvraag blijkt dat hij als einddiploma heeft behaald : "Nieuwe humaniora (economische afdeling) Boekhouden"; dat nergens uit blijkt dat verzoeker een gespecialiseerde cursus in verzekeringen heeft gevolgd; dat dienvolgens verzoeker niet beschikt over de vereiste beroepskennis zoals

voorgeschreven bij bovengeciteerde wettelijke en reglementaire bepalingen; dat reeds op grond van deze vaststelling alleen de Controledienst voor de Verzekeringen niet anders kon dan de registratieaanvraag van verzoeker te weigeren; dat het feit dat verzoeker reeds sedert 1975 de functie van supervisor en coördinator bij "een grote multinational" heeft uitgeoefend, de wettelijk gestelde voorwaarden inzake beroepskennis niet vermag te vervangen; dat het tweede middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig juni 1900 zevenennegentig, door de IVE kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter, voorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWICK.

J. BORRET.